

**UCHWAŁA NR II/13/14
RADY MIEJSKIEJ W KROŚNIE ODRZAŃSKIM**

z dnia 30 grudnia 2014 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie z dnia 24 listopada 2014 r. na
Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Krośnie Odrzańskim.**

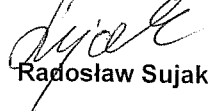
Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 - tekst jednolity z późn. zm.) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 – tekst jednolity z późn. zm.) **uchwała się, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie z dnia 24 listopada 2014 r. na Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Krośnie Odrzańskim z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Radosław Sujak

Załącznik do Uchwały Nr II/13/14
Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim
z dnia 30 grudnia 2014 r.

Uzasadnienie

W dniu 24 listopada 2014 r. do Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim wpłynęła skarga mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie na Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Krośnie Odrzańskim dotycząca aroganckiego i niewłaściwego zachowania wobec skarżącego.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu Postępowania Administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi na kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy, w przypadku naszego samorządu Rada Miejska w Krośnie Odrzańskim.

W celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, treść skargi przekazano do rozpatrzenia Komisji Rewizyjnej. Po sprawdzeniu zarzutów podnoszonych w skardze i przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego stwierdzono, co następuje.

Odnosząc się do kwestii konieczności składania przez skarżącego wniosków na wykup leków oraz oczekiwania do miesiąca na odpowiedź, na podstawie wyjaśnień Pani Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej ustalono, że przy rozpatrywaniu wniosków mieszkańców gminy o przyznanie świadczeń z pomocy społecznej, m.in. zasiłków celowych, o których pisze w swej skardze skarżący zastosowanie mają przepisy ustawy o pomocy społecznej oraz Kodeksu postępowania administracyjnego. Złożenie wniosku przez stronę wszczynają postępowanie administracyjne, a obligatoryjną formą dowodu w przypadku świadczeń z pomocy społecznej jest rodzinny wywiad środowiskowy, o którym mowa w ustawie o pomocy społecznej. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego pracownik socjalny przeprowadza wywiad środowiskowy w miejscu zamieszkania osoby lub rodziny w terminie 14 dni roboczych od dnia powzięcia wiadomości o konieczności jego przeprowadzenia. Natomiast w sprawach niecierpiących zwłoki, wymagających pilnej interwencji pracownika socjalnego, wywiad przeprowadza się niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 2 dni roboczych. Rozstrzygnięcie wszczętego postępowania administracyjnego w przedmiocie świadczenia z pomocy społecznej wymaga zatem przeprowadzenia wywiadu środowiskowego, ustalenia planu pomocy przez pracownika socjalnego, a następnie podjęcia decyzji przez Kierownika Ośrodka oraz technicznego przygotowania decyzji. Nie jest zatem możliwe rozpatrzenie wniosku przez Kierownika Ośrodka bez wcześniejszego przeprowadzenia wywiadu środowiskowego przez pracownika socjalnego. Do rozstrzygnięcia wniosków o świadczenia z pomocy społecznej zastosowanie mają przepisy dotyczące terminów zawarte w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Podstawa prawna, na którą powołuje się skarżący, tj. „art. 108 pkt 2” dotyczy przepisów zawartych w Kodeksie postępowania administracyjnego i mówi o tym, że „Rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany decyzji również po jej wydaniu.” Warto zwrócić uwagę na fakt, że kiedy skarżący powoływał się na ten przepis żądając realizacji recepty decyzja w tej sprawie nie została wydana, a zatem nie było możliwości nadania jej rygoru natychmiastowej wykonalności. Nie został również złożony przez niego wniosek, który byłby podstawą wszczęcia postępowania administracyjnego. Art. 108 § 1 Kpa mówi o tym, że „Decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W tym ostatnim przypadku organ administracji publicznej może w drodze postanowienia zażądać od strony stosownego zabezpieczenia”. W przedmiotowym przypadku zastosowanie tego przepisu również nie było niemożliwe, gdyż w sprawie zgłaszanej przez skarżącego nie toczyło się postępowanie administracyjne, a więc nie mogło dojść do przeprowadzenia postępowania dowodowego w postaci wywiadu środowiskowego.

Z wyjaśnień Kierownika OPS wynika, że podczas wizyty w Ośrodku Pomocy Społecznej skarżący został poinformowany o braku podstaw do przyspieszenia postępowania administracyjnego, ponieważ nie wystąpiła okoliczność, która nie byłaby przez niego nieprzewidziana, a on otrzymał środki finansowe, które mógł przeznaczyć na zakup leków.

Ponadto Pani Kierownik wyjaśniła, że wszystkie wnioski składane przez skarżącego zostały rozpatrzone terminowo, a zatem w żadnym przypadku nie doszło do przewlekłości postępowania.

Nieuzasadnione też jest stwierdzenie przez skarżącego, że miała miejsce „odmowa realizacji recept przez Panią Kierownik OPS...”, gdyż ustna odmowa spełnienia wskazanego żądania nie może być traktowana jako rozstrzygnięcie postępowania.

Ponadto wyjaśniono, że zasiłek celowy, o który ubiegał się skarżący jest fakultatywną formą pomocy, co oznacza, że w odróżnieniu od form obowiązkowych organ pomocy społecznej może, ale nie musi go przyznać. Jest on więc udzielany w warunkach uznania administracyjnego, a zatem wnioskodawcy nie przysługuje

roszczenie prawne o jego przyznanie. Dlatego też skarżący nie mógł żądać realizacji zgłaszanej potrzeby kiedy rozstrzygnięcie w tym zakresie nie zostało podjęte.

Mając powyższe na uwadze Rada Miejska w Krośnie Odrzańskim uznaje skargę za bezzasadną.

Jednocześnie w myśl art. 238 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, organ ma obowiązek pouczyć skarżącego o treści art. 239 kodeksu postępowania administracyjnego, w myśl którego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a osoba skarżąca ponowiła skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy, bez zawiadomienia osoby skarżącej.

Podjęcie uchwały nie wywoła skutków finansowych.

o